

PROVAS je pro Vás.
Pro všechny ty, kdož
chtějí být v obraze.
Jako symbolický
provaz svazuje
všechny lidi
se stejným zájmem,
se zájmem
o naše údolí.

PROVAS

OBČASNÍK MİKROREGIONU BORYMĚR

Vydává OÚ Osov.
PROVAS, Osovská 108,
267 25 OSOV
Evidováno
Ministerstvem kultury ČR
(MK ČR E 14098)
e-mail: provas@osov.cz
www.provas.aktualne.cz
Příští číslo vyjde
18. prosince 2004

ZDARMA

13. LISTOPADU 2004

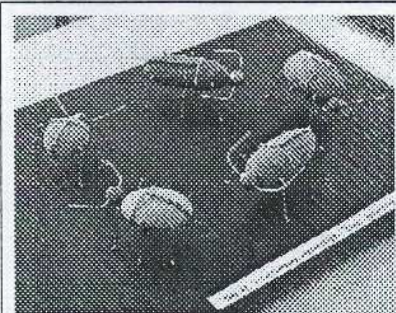
ROČNÍK II, ČÍSLO 11

Vážení čtenáři!

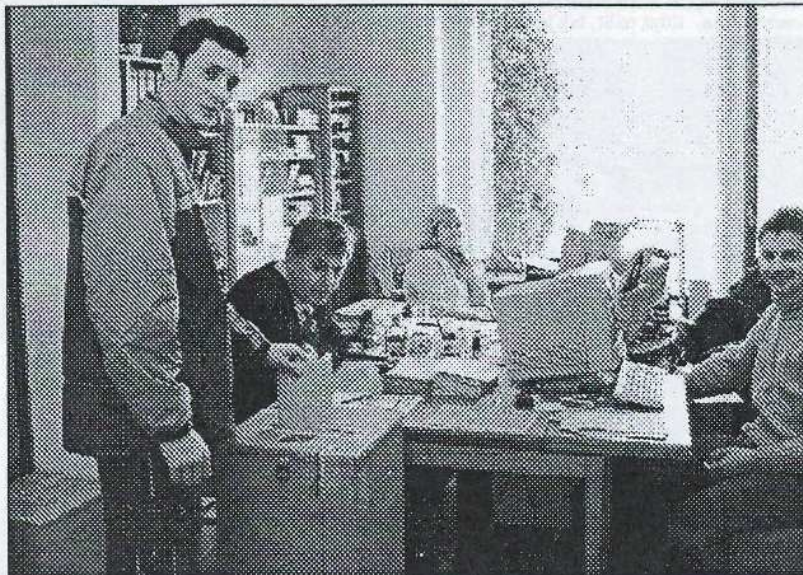
Jako zarytý idealista jsem rozhodně neměl žádnou radost ze znovuzvolení starého pragmatika George W. Bushe americkým prezidentem. Jeví se mi jako člověk, který rozpoutal válku, jejíž pravé důvody jsou přinejlepším sporné, a jehož výroky typu: „Jsem přesvědčen, že lidstvo může žít s rybami v míru“ dávají základ úvahám na téma, zda za něj hlavní roli na jevišti dějin ve skutečnosti nehrají jiní a on jim nedělá pouze „křoví“. Ale protože je snadné někoho odsoudit, aniž bychom se důkladně seznámili s jeho situací, dal jsem Georgeovi ještě šanci. Měl jsem totiž skvělou příležitost si na vlastní kůži vyzkoušet, co to obnáší dávat svět do pořádku. Na privátě, kde bydlím, byl zrovna strašlivý bordel.

Mým Afghánistánem se stala kuchyň. Vtrhl jsem tam s odhodláním drsného maršála, vyzbrojen mycí houbičkou a jarem. Boj byl tuhý, ale nakonec se mi podařilo všechny špinavé Talibance zpacifikovat. Svoboda a demokracie byla nastolena. Další zastávkou na ose zla byla toaleta. Tady byla situace mnohem složitější. Hrozila zde dokonce přítomnost chemických a biologických zbraní hromadného ničení. Území bylo sice rychle dobyté, ovšem fanatické bakterie zůstaly zákeřně neviditelné a mně bylo jasné, že především keramická Falúdža zůstává nadále jejich baštou a že se pracně nastolený pořádek brzy podělá. A to mě ještě čekala vana v Iránu, o bláznivých šlápotách v Severní Koreji ani nemluvě. Šel jsem si na chvíli odpočinout do svého pokoje a shledal jsem, že ještě nemám zdaleka, ale zdaleka dořešenou otázku uvnitřní bezpečnosti. Musel jsem uznat, že ten George W. to má opravdu těžké. Neříká divu že mu to leze na mozek.
God bless America!

Jiří BOLINA

Kameno-drátění brouci byli jedním ze zajímavých exponátů absolventské výstavy 1. drátenické školy v Zadní Třebani. Článek jedné z „drátenic“ si můžete přečíst na straně 7.
Foto J. KOZÁK

VOLBY DO KRAJSKÝCH ZASTUPITELSTEV A SENÁTU. Ve všech krajích kromě Prahy vybírali v pátek a v sobotu voliči své zástupce. Nejinak tomu bylo i v Osově. Na snímku se chystá do urny vhodit obálku se svou volbou Josef Kubec mladší.
Foto J. KOZÁK

Voliči předali vládu pravici

LIDÉ Z PODBRDSKA VOLILI HLAVNĚ ODS A KOMUNISTY

Podbrdsko - Stejně jako v celé republice, skončily volby do krajského zastupitelstva drtivou porážkou ČSSD. Do vedení se vyvíhla ODS a komunisté. Stejně jako v celé republice i v Podbrdsku se voleb většina registrovaných voličů nezúčastnila.

Přes šedesát procent voličů přišlo k urnám ve Vinařicích, aby podpořilo nejsilnější opoziční stranu občanských demokratů. Komunisté a sociální demokraté zde dostali minimum hlasů stejně jako další kandidující strany. I v senátních volbách podpořili vinařičtí kandidáta ODS Jiřího Oberfalzera.

Nejmenší účast se naopak mohou „pochlubit“ v Neumětelích, kde účast dosáhla 23%. Ještě méně voličů přišlo v Litni. Něco málo přes 20%.

Podle výsledků zveřejněných na serveru voleb, získala většinu hlasů ODS. Nejvíce to bylo v již uvedených Vinařicích a také ve Svinařicích, kde přišlo 79 voličů z 245 registrovaných a 60% dalo hlas právě ODS.

Komunisty volila většina voličů v Lážovicích (50%), Nesvačilech (39%), Všeradicích (33%) a v Podbrdech (38%). Remízou skončily volby pro pravici a komunisty ve Skříplu (30%:30%). Vládnoucí ČSSD zaznamenala jediné vítězství a to ve Věžíne (32%).

Pokud se jedná o volby do Senátu, zaznamenal převahu kandidát KDU-ČSL MUDr. Tomáš Jedlička, který zvítězil v 10 ze 14 sledova-

ných obcí. V Podbrdech dokonce obdržel 56% hlasů, což by ho v případě celostátního zisku vyneslo do senátského křesla hned v prvním kole. Ale o tom, který z kandidátů vyhraje a bude moci dokázat, že to opravdu myslí upřímně, se rozhodne v pátek a sobotu.

Josef KOZÁK

Jsou prasata rovnější?

Další volby jsou za námi a účast byla opět o něco menší než v těch minulých. Před 15 lety jsme zvolili klíčem a mysleli si, že se všechno změní. Že láska a pravda prostě a jednoduše zvítězí. Nikdo z nás si nedokázal představit pravou tvář demokracie.

A právě jednou z nich je předvolební kampaň. Obrovské billboardy s naducanými tvářemi nám slibují upřímnost a štěstí, zatímco jindy se titíž chovají jako hulváci bez ohledu na televizní kamery. Tak jsou si jisti svým postavením, svou neomylností, svou mocí.

A já, když je vidím, vytane mi na mysli Orwellova kniha Zvířata a jejich heslo:

Všechna zvířata jsou si rovna.

Prasata jsou rovnější.

Ani v nejmenším nechci přirovnávat politiky k vepřům, neboť jsem přesvědčen o jejich velké užitečnosti a nemám nejmenší důvod prasata urážet. Pokud to snad někdo tak pochopil, ať zkusí domýšlet do konce a svou účastí ve volbách nedá prostě prasatům šanci. To je všechno. (JoK)

Pouštění draků předčasně ukončil déšť

NAD OSOVCEM LÉTALO ŠESTNÁCT DRAKŮ, HOŘEL OHEŇ, ALE PAK PŘIŠEL LIJÁK

Osovec - Nad osoveckou loukou v sobotu 6. listopadu poletovalo 16 pestrobarevných draků.

„Nelítá a nelítá,“ stěžovala si jedna z prvních účastnic drakiády Zdena Horáková, která se v doprovodu rodiny snažila dostat do vzduchu kupovaného draka.

Nápad uspořádat drakiádu vznikl koncem léta, kdy se místní hasiči rozhodli spálit hromadu klesu, který se zde nashromáždil po úpravě cesty k lesu. Když pálit, tak jen tak, řekli si a vyhlásili tuto akci.

„Modlili jsme se za dobré počasí a za vítr,“ smála se další z účastnic Zdena Bednaříková. „Pozvali jsme kamarády vnoučat s draky. Rodiče byli rádi, že se jich na sobotu zbavili.“

Hlavní soutěž vypukla v jednu hodinu odpoledne. Byly vyhlášeny celkem tři kategorie. O nejhezčího kupovaného draka, o nejhezčího vyrobeného draka a či drak bude létat nejvýše. Počasí i vítr zpočátku soutěží přál a organizátoři připravili i buřty na opékání a netradiční rytířské souboje. Neúplatná komise rozhodčích v čele s Veronikou Kočovou vyrazila hod-

notit mezi závodníky.

Počasí se nejprve tvářelo skoro mile, ale pak spadly první kapky a vzápětí se spustil liják. Několik odvážlivců ještě chvilku odolávalo, zahřívalo se horkým čajem, ale nakonec se všichni rozprchli do svých domovů. Těsně před tím si vyslechli rozhodnutí poroty a vítězové obdrželi sladké odměny.

V kategorii kupovaných draků se nejvíce líbilo letadlo, kterému se ve vzduchu točila i vrtule. S ním přišla létat Kristýna Vinopalová. V kategorii nejvyšší létajícího draka vyhrála s přehledem Pavla Kočová. Její drak se celý čas třepetal skoro v nadoblačné výši.

Poslední kategorie – ručně dělaných dra-

z použité igelitové tašky.“

Na připravené soutěže pro kluky a holky, stejně jako na opékání buřtů, „díky“ dešti nedošlo, i když za půl hodiny po ukončení zase svítilo sluníčko.

Josef KOZÁK

Tam nahoře je drak. Vítězka kategorie o nejlepšího kupovaného draka, Kristýna Vinopalová z Osovice.

Foto J. KOZÁK

ků – byla zastoupena pouze Ondřejem Šmejkalem a Honzíkem Rejskem. Porota usoudila, že si odměnu zaslouží oba.

„A to jsme ho stavěli na poslední chvíli,“ řekl vítěz Ondřej Šmejkal. „Měl jsem jednoho postaveného, ale dopoledne jsem zjistil, že ho někdo roztrhal. Tak jsme honem dělali tohoto

Netradiční rytířská klání byla pro kluky připravena na osové drakiádě. Na úzké a mokré lavičce se utkali Ondřej Šmejkal a Petr Vinopal.

Foto J. KOZÁK

Osovská rychta se chystá na černé skládky v obci

Osov - Problém s černou skládkou v místech nad obcí, kde se každoročně pálí čarodějnice, řeší místní obecní úřad.

„Svážejí tam odpadky i z okolí,“ říká zastupitel Josef Chvojka. „Na odpad je každý měsíc přistaven kontejner.“ Pokud se situace nezlepší bude radnice řešit situaci vyhláškou a postihem, stejně jako je tomu u hřbitova. (JoK)

Hospoda „U hřiště“ byla již po čtvrté vykradena

Osov - Již po čtvrté se stala cílem zlodějů osovská hospoda „U hřiště“.

Během jednoho týdne ji navštívili nenechavci dvakrát. Zatímco poprvé šli po tvrdém alkoholu a cigaretách, podruhé si odnesli i pípky a ze sklepa ukradli dokonce kompresor, narážecí hlavy a šest sudů piva. Celkem se jednalo o škodu za 45 tisíc korun.

K zatím poslednímu vloupání došlo předminulý týden, jak sděluje kronikářka Marie Plectitá: „Zase vykradli sokolovnu. Nebyl tam alkohol, tak sebrali aparaturu.“ (JoK)

Panské konírny v Osově zničil požár

HASIČI MUSELI DRŽET ČTRNÁCT DNŮ POHOTOVOST U SPÁLENÉHO SENA

Osov - Kdysi bývalo samozřejmostí, že k panství patřivali koně. Majitelé je používali jak pro práci, tak pro zábavu. Nejinak tomu bylo i v Osově.

Dům č. 18, kde dodnes sídlí pošta, obklopoval poměrně rozlehlý pozemek. Ten byl počátkem 20. století oddělen zdi od přilehlého oválného parčíku, kde rajtovali knížecí koně. Zeď byla později zbourána a nahradil ji živý plot. V těsném sousedství se nacházely panské konírny. Poté, co panství odkoupil od Schwarzenbergů komerční rada Václav Palivec, počet koní zde ustájených se omezil pouze na dva – jen pro jeho osobní potřebu. Každé ráno se projížděl z parku, tedy rajtoval. Od tohoto slova byl odvozen název rajčur, který se občas vyskytuje ještě dnes.

Za 2. světové války konírnu zabavili Němci, aby ji používali jako skládku sena pro velkostatek. Budova kromě toho sloužila i jako obydlí cestáře Bžuchanovského a jeho rodiny. Jejich byt od seníku oddělovala pouze dřevěná příčka. V bytě se topilo obyčejnými kamny a právě ta se stala příčinou velkého požáru. Vypukl dne 3. listopadu 1939 o půl osmé večer.

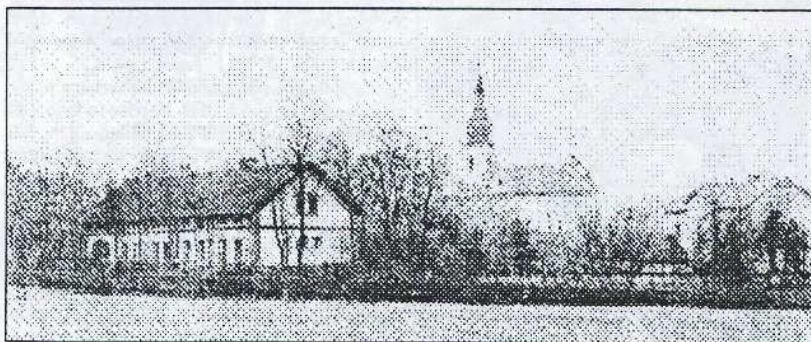
Sjeli se sem hasiči z celého kraje, ale přes veškeré úsilí hasičských sborů shořelo 500 q sena uloženého na půdě stáje. Hasičská hlídka měla celých dalších 14 dnů na požářišti pohotovost, protože seno se stále vzněcovalo. Cestářova rodina naštěstí vyvázla bez následků na zdraví a později se z Osova odstěhovala.

Maštale po vyhoření již nebyly obnovovány a

později došlo k jejich úplnému zbourání. Na jejich místě se dnes nachází pěkný dům postavený v roce 1963, ve kterém bydlí Petákovci. Zaslou slávu knížecí konírny nám dnes připomínají již jen dva ozdobné sloupky.

Parčík, ve kterém se nacházejí krásné, staré duby, je chráněnou památkovou oblastí.

Marie PLECTITÁ

Panské konírny z dobové pohlednice Osova

Foto ARCHIV

První noviny přibližovaly události revoluce

POBEROUNSKÝ OBČASNÍK „NAŠE NOVINY“ SLAVÍ PATNÁCT LET TRVÁNÍ

Poberouní – V prosinci už to bude neuvěřitelných patnáct let, kdy spatřily světlo tištěné Naše noviny.

Ty úplně první byly jakýmsi sborníkem, magazínem toho nejzajímavějšího, co se během revolučních dnů listopadu 1989 objevovalo na nástěnkách tehdejšího zadnotřebského Svazu mladých. Vyšly rozmnožené na kopírce nákladem asi pětadesáti kusů. Kdo mohl tenkrát tušit, co vše bude následovat? Kdo mohl tušit, že se existence nezávislého trebského občasníku bude počítat ne na týdny či měsíce, ale na roky, kdo mohl tušit, že se dožije stovek svých vydání? Že bude mít desítky spolupracovníků, že se jeho náklad více než zdesetinásobí a akční rádius rozšíří z původní jedné na současných osm poberounských obcí? Kdo

mohl tušit, že po letech bude jméno Našich novin spojeno s mnoha a mnoha akcemi, masopustem počínaje, přes benátské noci, dětské dny, vánoční posezení a folklorní festivaly až po udělování čestných cen? Že si noviny jednou troufnou na vydání pohledů, kalendářů i videokazet, že budou mít svá trika a hrnečky, že je budou číst lidé v Americe, Austrálii i kdo ví kde jinde, že...

Troufnu si tvrdit, že podobně smělými vizemi

i tím, že poprvé v jejich podtitulu nestojí psáno: nezávislý trebský, nýbrž nezávislý POBEROUNSKÝ občasník. Naše noviny jsou totiž dávno „trebské“ jen tím, že v Zadní Třebani sídlí. Jinak už roky zcela programově informují - a i dále informovat chtějí - o celém dolním Poberouní. Což je tedy formálně vyjádřeno i v jejich záhlaví.

Vše dobré a zachovejte nám přízeň.

Miloslav FRÝDL, Naše noviny

Ve Všeradicích zahraje Jihočeská dechovka

Všeradice - Neobvyklý zážitek čeká obyvatele Všeradic i okolních podbrdských obcí: 13. listopadu tu na tanečním večeru zahraje originální jihočeská dechovka Šumavanka.

Šumavanka hraje lidové písničky podobně nepokovatelným stylem jako známí Babouci - však ji také řídí syn dlouholetého babouckého kapelníka Václav Rožboud. V podbrdském kraji vystoupí poprvé, v produkci se bude střídat s poberounským Trehuskem. Taneční večer, který v hospodě Na Růžku pořádají Naše noviny, začne v 19.00, vstupné je 50 Kč.

Miloslav FRÝDL, Naše noviny

Pravá jihočeská dechovka

ŠUMAVANKA

&

TŘEHUSK

Poberounská hudební skupina

sobota 13. 11. od 19.00

**Hostinec Na růžku
VŠERADICE**

Pořádá Nezávislý poberounský občasník
Naše noviny ve spolupráci s OÚ Všeradice

Také na vížinském hřišti pouštěli draky malí i velcí.
Foto J. KOZÁK

před oněmi čtrnácti lety netrpěl nikdo - nikdo z pětky zakládajících členů redakční rady NN, ale ani nikdo z těch, pro něž nezávislé trebské noviny vznikaly. Stalo se. Dnešní vydání Našich novin je tedy třístapadesáté. Pro nás je ovšem výjimečné nejen pořadovým číslem, ale

K aktivitám občanského sdružení Naše noviny nepatří „jen“ vydávání poberounského občasníku, ale i organizování nejrůznějších akcí. Jednou z posledních byla jízda parního vlaku Karlštejn - Zadní Třeboň - Lochovice.
Foto B. KŘEČEK

Básničky pro bolševické voliče

Dnešní prvňáčci už se zaplatpámbu neučí nesmysly, které jejich předchůdcům vtloukali do hlavy soudruzi.

Po nástupu rudého dědy Nejedlého do funkce ministra školství se totiž začaly dít věci. Svědčí o tom třeba veršotepecké veledílo J. Doliny určené dětem v mateřských školách.

Čtyři židle, jeden stolec, z Pěti bude komso-

molec. Z Ivana a Jaromíra uděláme pionýra. Naše Zina, chytrá holka, bude dobrá komso-molka. A my čtyři a my všichni budeme jednou bolševici.

Sedla bába na buku, učila se azbuku. Sed si dědek vedle ní, dali se do učení. Vlk se z lesa vyřítí, že se chce též učit... Ze všech jich však nejvíce, přišlo děti z vesnice. Pod bukem i na buku, učily se azbuku. Vladimír ROGL, NN

Statkářka si z televize odnesla přes půl milionu

Řevnice – Šest set padesát tisíc. Přesně tolik se podařilo vyhrát řevničance Janě Červené v zábavné hře TV Nova 1 proti 100.

Hospodářka Jana Červená z Řevnic je nejen vášnivou milovnicí koní, ale také hráčkou. Od roku 1995 se stihla zúčastnit televizních soutěží Riskuj, AZ Kvíz, Pyramida, Hezky český, Gladiátor, Milionář, Máte padáka a další. „Říkám, že každý je trochu švihlý. Já ráda soutěžím,“ přiznala Červená. Zatím největší výhru – 650 000 – si odnesla z říjnové soutěže 1 proti 100. „Tentokrát jsem byla nervózní, hodně jsem se klepala,“ přiznala. Nakonec však právě jí moderátor Roman Šmucler blahopřál k vítězství. A jak s výhrou naloží? „Potřebujeme předělat maštale,“ uvedla.

Pavla ŠVĚDOVÁ, Naše noviny

PROVAS - informační občasník
vyhlašuje soutěž pro malé i velké

LÉTO 2004

příběh z dovolené, prázdnin, od vody,
prostě z léta 2004

Soutěžní kategorie:

* literární příběh, * kresba, * fotografie
Uzávěrka soutěže: 30. listopadu 2004

Příspěvky můžete zaslat elektronicky na:

provas@osov.cz

nebo na adresu:

PROVAS, Osovská 108, 267 25 OSOV

Benefiční koncert byl plný hašlerek

NA LETOVSKÉ NÁVSI SE ZPÍVALO A HRÁLO PRO HAŠLERA, ZISK „ŠEL“ NA JEHO POMNÍK

Lety - „Vezměte si hašlerku!“ vybízel návštěvníky velkolepého koncertu uspořádaného na letovské návsi na počest 125. výročí narození Karla Hašlera vedoucí Liteňské chasy Richard Lukeš.

S plným kolečkem bonbónů nesoucích jméno významného českého písničkáře projížděl mezi lavicemi vždy v přestávkách mezi vystoupeními jednotlivých souborů.

Benefiční koncert nazvaný Na Hašlera! uspořádali v sobotu 23. října Naše noviny spolu s kapelou Třehusk a letovským obecním úřadem. Všichni účinkující se vzdali honoráře - výnos akce se stal součástí sbírky na výstavbu pomníku Karlu Hašlerovi, který má stát na Starých zámeckých schodech v Praze.

Koncert začal ve 13.00 vystoupením kapely Třehusk. Po písničce Ten letovskej most se k mikrofonu postavila popová superstar Pavel Vitek a za doprovodu poberounské hudební skupiny bezchybně vystříhl starý kuplet Na Pankráci na malým vršíčku!

„Já mám Hašlerovy písničky moc rád,“ vysvětloval Vitek, proč se rozhodl na koncertu zazpívat. Zatímco zpěvák odjel do Prahy na vystoupení v muzikálu Bídníci, rozběhl se koncert na plné obrátky. Třehusk a Liteňskou chasu vystřídal šansonierka Jana Rychterová následována rakouským houslistou Alexandrem Shonertem. S jazzem přispíchal Tango band a za ním country kapela Kapičky, již nezaskočil ani výpadek elektriny. Muzikanti sestoupili z pódia a hráli i zpívali dál.

Svou nemalou troškou do mlýna přispěly řevnické Notičky a Klíček i kytarový virtuos Ště-

pán Rak. To už ovšem koncert moderoval Jan Rosák a mezi diváky v dobových kostýmech procházeli výběrčí příspěvků na pomník.

Vrcholem odpoledne se stalo vystoupení skupiny Šlapeto, na jehož konci převzal předseda společnosti na výstavbu pomníku Ivo Zelenka

vybranou částku. Dohromady se sešlo 20 170 Kč, mezi nimiž byl i příspěvek obyvatel domova pro seniory z Dobřichovic. Úplnou tečku za vydařenou akcí udělal berounský orchestr Karel.

Josef KOZÁK, Miloslav FRÝDL,
Naše noviny

Vedoucí Liteňské chasy Richard Lukeš s nákladem hašlerek.

Foto J. KOZÁK

Výroční cenu získal Jiří Vitouš

Lety - Letošní cenu Našich novin, jež je určena lidem nezištně pracujícím pro dolní Poberouní, převzal Jiří VITOUŠ z Řevnic.

Výroční Cenou NN redakční rada nezávislého poberounského občasníku vyzdvihuje ty, kteří se zaslouhují o propagaci našeho kraje, nezištně pomáhají organizovat kulturní a společenské akce či se například věnují práci s dětmi. Letos byl vybrán již šestý laureát Ceny NN. Jeho jméno bylo vyhlášeno na benefičním koncertu Na Hašlera! předminulou sobotu v Letech.

Přítomno bylo šest nominovaných: Ilona Garťová, Michaela Šmergllová, Božena Musilová, Miloš Chroust, Jiří Nosek a Jiří Vitouš. Omlu-

vil se řevnický házenkář Petr Holý. Letošní Cenu nakonec převzal řevnický ochotník Jiří Vitouš. „Nechybí na jediné akci v Lesním divadle, ať už za osvětlovacím pultem či na jevišti. Nezištně pomáhá při kulturních akcích. Neobejde se bez něj takřka jediné vystoupení poberounské hudební skupiny Třehusk,“ tak byl představen letošní vítěz. Z rukou loňského laureáta, starosty Letů Jiřího Hudečka, převzal ocenění a kandidát na senátora Jiří Oberfalzer mu předal 15 stokorun, za každý rok existence Našich novin jednu. „Jsem rád, že právě Jirka získal ocenění po mně,“ uvedl první muž Letů, což Vitouše očividně dojala.

Pavla ŠVĚDOVÁ,
Naše noviny

Jiří Vitouš jako císařův komorník během jízdy parního vlaku. Foto B. KŘEČEK

Na závěr koncertu si všichni zazpívali hašlerku „Ta naše písnička česká“.

Foto B. KŘEČEK

Děti se připravovaly na svátek duchů

TŘIDY OZDOBILY VÝROBKY Z PŘÍRODNÍCH MATERIÁLŮ A VYDLABANÉ DÝNĚ

Osov - Podzim je v plném proudu. Příroda nás ještě obdarila posledními teplými dny, a tak si všichni mohli užít „babí léto“. Listy se zbarvily do všech možných barev, zelenina narostla do rozmanitých tvarů.

Právě podzim je období, kdy děti ve škole vytvářejí nejkrásnější výrobky z přírodních materiálů. Jejich třídy teď zdobí podzimní závěsy z listů, kaštanové postavičky, draci, lampionky, dlabané řepy i dýně, podzimní obrázky a další výrobky.

K tomuto období patří i svátek duchů, strašidel a bubáků Halloween. Mnozí z nás o něm moc neví, snad jen to, že přišel z Ameriky. Svátek připadá na 31. říjen. Historie Halloweenu sahá k dávným Keltům. Listopadem pro ně začínalo období temna a hladu. Uctívali Boha Mrtvých Anwinna a věřili, že se té noci vrací duše mrtvých. Proto vyráběli svítilny z řepy a převlékali se do starých cárů. Chtěli se tak chránit před zlými duchy. V 19. století se dostalo mnoho přistěhovalců do Ameriky a s nimi i Irové, kteří s sebou přinesli tento zvyk. Američané jen vyměnili řepu za dýně.

Tento svátek se uchytil zejména mezi dětmi. Těší se, že budou chodit od domu k domu, kde za odměnu dostanou nějakou sladkost. Tímto svátkem se nechali inspirovat i čtvrtáci naší školy. Nejprve si vyzkoušeli aranžování okrasných dýní a pak si vyrobili strašáky „dýňáky“. Vydlabávali nejenom dýně, ale i řepy, brambory a papriky. Vznikly tak nejrozmantější svítilny, které jim ozdobily třídu.

V sobotu 6.11. naše škola uspořádala pro rodi-

Děti se projely na koních

Skřípel - Dne 25.10.2004 děti z Mateřské školy v Osově navštívily Jezdecký klub Luke ve Skříplu.

Prohlédli jsme si stáje, viděli jsme jak hřebecuje kůň a jak sedlá. Všechny děti se projely na koni. Zpět do Osova jsme šli pěšky a notovali jsme si písničky o koních, aby nám cesta rychleji uběhla.

Musím pochválit všechny děti, jak pěkně šlapaly a vůbec si nestěžovaly na bolavé nožičky.

Lenka KOCOUBOVÁ

če a všechny přátele školy divadelní zájezd do sněhu". V hlavních rolích se představili divadla POD PALMOVKOU na komedii M. Pleštilová, K. Macháčková, T. Kostková, A. Procházka. Přes přísný zákaz dotýká se O. Rožetzký a další. Soňa KOCMANOVÁ

Draci létali nad Chlumkem

Chlumec - Dne 24.10.2004 od 14.00 hodin pořádal OÚ Velký Chlumec drakiádu pro děti.

Počasí nám přálo, sluníčko svítilo a vítr foukal. Některé děti se již dostavily na Chlumec o půl hodiny dříve, aby si natrénovaly pouštění draka. Celkem se nakonec sešlo asi 25 dětí. Byla vyhlášena soutěž o nejhezčího vyrobeného draka, o draka, který vylétne nejvýše a o draka, který vydrží ve vzduchu nejdéle.

Na závěr byly rozděleny ceny nejlepším, ale zkrátka nepřišly ani ostatní děti. Drakiáda se vydařila, líbila se i rodičům, kteří občas nechtěli půjčit draka svým dětem. Celá akce byla ukončena v 16.00 hodin.

(lk)

Dívky z osovské školy v plném soustředění při výrobě podzimní výzdoby. Foto ARCHIV

V zámecké zahradě se představí živý betlém

Osov - Letošní zpívání u stroměčku v zahradě osovského zámku by mělo proběhnout ve stylu „živého betlému“. U smrků, kde se zpívání tradičně koná, bude možno spatřit Pannu Marii s Josefem a Ježíškem. Chybět nebude osel a vůl a tři králové. O další gratulanty by se měli postarat sami návštěvníci tím, že se také převlečou do dobových kostýmů a vezmou s sebou dárky pro přátele a kamarády. Zpívání proběhne v sobotu 18.12.2004 od 17 hodin.

(JoK)

Výrobky z přírodních materiálů jak je umí osavští školáci.

Foto ARCHIV

Vížiňští obnovili tradici vítání občánků

Vížina - Poprvé v historii Obecního úřadu Vížina se 17. října uskutečnilo vítání občánků. Nedělní odpoledne přijemnnili zástupci obce Vížina malou slavností rodičům a prarodičům nejmladších ratolestí.

Byli přivítáni občanci - Tereška Dolanská, Zuzanka Fialová a Pavlík Fousek. Slavnostní řeči se ujal pan starosta, asistovala mu paní Štáralová a místní děti, navštěvující ZŠ Osov, zarecitovaly básničky a pohoupaly své mladší kamarády v kolébce ve chvíli, kdy se rodiče zapisovali do pamětní knihy. Následovalo předávání dárečků - OÚ věnoval dětem do peřinky 1000 Kč, hasiči darovali dětský přebor a sportovci kopací míč. Maminky obdržely kytičku a pak následoval přídělek s přáním hodně zdraví, krásného dětství a šťastné budoucnosti. (jf)

Nad hřištěm poletovalo 15 draků

Vížina - Již tradičně se děti se svými rodiči sešly na vížinském hřišti o posvěcení.

Čekala je drakiáda, která se letos konala již po páté. Tato podzimní radovánka si získává stále více příznivců z řad místních, ale i přespolních. K radosti všech pořadatelů se v sobotu 29.10. umoudřil i vítr, neboť ještě hodinu před vypuknutím drakiády bylo bezvětří. Nakonec ve vzduchu poletovalo a občas se do sebe zamotalo 15 draků a ve chvíli, kdy se všem zúčastněným dětem (bylo jich 21) začaly rozdávat odměny, bojovali o prvenství ve vzduchu spíše tatínkové a děti si pochutnávaly na sladkostech. Na zahřátí byl k dispozici teplý čaj, který si již zmínění tatínkové na závěr vylepšili hřejivým mokem. (jf)

Sametová revoluce je stále plná otázek

UDÁLOSTI LISTOPADU PROBÍHALY NAPROSTO JINAK NEŽ BY SE DALO PŘEDPOKLÁDAT

V listopadu 1989 muselo být každému jasné, že situace je pro tehdejší stalin-
ské vládce nadále neudržitelná.

Na svá místa byli dosazeni Moskvou po roce 1968. Mezitím však uběhlo 30 let a zahraniční politika nového sovětského vedení pro ně znamenala jistotu, že z východu již na pomoc žádné tanky nepřijedou.

Demonstraci, požadující změnu, sice přibývalo, byly však pořád záležitosti omezené skupiny lidí. Chyběl impuls, který by, slovníkem komunistů, aktivizoval široké masy. Takový impuls přišel v podobě tvrdého zásahu bezpečnosti na Národní třídě v listopadu 1989.

Avšak to, co mu předcházelo, i průběh následujících dní musí vzbuzovat oprávněné otázky o míře zainteresovanosti mocenských struktur v tomto dění. Dnes ještě nikdo nedovede zodpovědně říci, zda se v listopadu jednalo o přirozený průběh událostí nebo pokus o vnitrostranický převrat, který se vymkl kontrole.

V posledních letech zavírala bezpečnost vždy před každým vývojem do vazby vedoucím opozity z řad opozice. Každý z nich s tím musel počítat. Mnozí měli pokaždé přichystány osobní věci. Tentokrát se tak nestalo.

Zcela jasná není také role Státní bezpečnosti během revoluce. Pokud totiž něco v socialistickém Československu fungovalo, tak to byla právě ona.

Z již zveřejněných materiálů vyplývá, že i po 17. listopadu měla StB dokonale přehled o pohybu vůdců revoluce a jejich záměrech. Nebylo pro ni těžké tyto osoby pozatýkat a revoluci v podstatě utlumit. Proč to však tentokrát neudělala?

Dá se také předpokládat, že se revoluční dění snažili StBáci prostřednictvím svých agentů ovlivnit. Do jaké míry se jim to povedlo? Jed-

ním z možných příkladů této snahy je zince-
novaná smrt studenta Šmída. Tato událost akcelerovala revoluční dění a právě ona se stala jakýmsi budíkem pro široké masy. Kdo ji však nařídil a proč - dnes ještě také nevíme. Nejasná je i přítomnost gen. poručíka Teslenky (stálý představitel sovětské milice v ČSSR) v řídícím štábu zásahu na Národní třídě. Předtím se nikdy takových akcí neúčastnil.

Dle vlastního tvrzení s nikým po celou dobu nemluvil, protože neumí česky. Dle tvrzení ostatních často někam telefonoval. Kam? To si samozřejmě nikdo nepamatuje. Možná generálu Gruškovu (náměstek předsedy KGB), kte-

rý byl tou dobou v Československu na návštěvě. Hned druhý den Teslenko odešel. Kdo všechno vlastně zasahoval do řízení zásahu? KSČ mohla během revoluce budit dojem nemohoucnosti a zaskočenosti. Nesmíme však zapomenout, že měla stále k dispozici nejen fungující bezpečnostní složky, ale i armádu a Lidové milice, připravené v Praze konat. Nakonec je však nepoužila. Naštěstí. Snad budoucnost přinese odpovědi na mnohé nejasnosti, spojené se Sametovou revolucí. Chceme je však vůbec znát?

Podle serveru www.totalita.cz
Josef KOZÁK

Co předcházelo revoluci

* akce Nezávislých studentů

Během října 1989 se na vzpomínkové akci domluvila skupina studentů z několika vysokých škol, tzv. „Nezávislí studenti“. Hned byl též vyhotoven leták s výzvou. Pochod měl skončit na místě, kde byl Opletal postřelen.

* nabídka společné akce se SSM

Na konci října 1989 byla tato skupina kontaktována SSM. Svazáci chtěli uspořádat vzpomínkovou akci oficiální. Měli však obavy z nízké účasti. A také dostali zřejmě za úkol zabránit pochodu přes Václavské náměstí. Proto přišli s návrhem uspořádat akci společně.

* akce nakonec přece společná

Část nezávislých studentů proti spolupráci se SSM protestovala a nesohlasila se změnou trasy. Většina však preferovala to, že pochod, který bude pořádat i SSM, nebude snad rozehnán represivními složkami. Nakonec byla spolupráce odsouhlasena a ihned vydány letáky s trasou, která končila na Vyšehradě.

* přípravy ovšem probíhaly i jinde...

Z týdeníku FMV Bezpečnost: „V polovině září se uskutečnilo společné cvičení příslušníků... V určeném prostoru byla všem zúčastněným předána speciální výstroj a výzbroj, následovalo bojové rozdělení a před přenesem do prostoru cvičení byl přečten rozkaz velitele akce. Úkol zněl - všemi silami a prostředky likvidovat pokus nepřátelské skupiny osob o narušení klidu a pořádku. Značkáři, kteří plnili úlohu narušitelů veřejného pořádku, vystupovali podobně jako osoby známé již z pražského Václavského náměstí. Dav byl nejdříve vyzván k obnovení klidu a veřejného pořádku a teprve poté, co výzvy nebyly respektovány a kdy naopak docházelo k útokům na nastoupené pořádkové síly, bylo přistoupeno k zákroku a „vyčištění“ určeného prostoru. I přes značnou nepřízeň počasí se podařilo vytyčený úkol splnit na výtečnou...“

Podle serveru www.totalita.cz (JoK)

„Prchala jsem skryt se do metra,“ říká pamětnice OSOVSKÁ KRONIKÁŘKA SE JEN „DÍKY“ ZIMĚ NEDOSTALA DO „KOTLE“ NA NÁRODNÍ TŘIDĚ

Za pár dnů to bude už patnáct let, co došlo k dramatickým událostem na Národní třídě v Praze. Já mám na ten pátek 17. listopadu 1989 živou vzpomínku, protože jsem tam byla osobně.

Celé to začalo na Albertově, kde se při příležitosti výročí smrti Jana Opletala sešlo velké množství lidí, převážně studentů. Vše povoleno úřady. Odtud se dav už neplánovaně přesunul na Vyšehrad. V tom počínajícím šeru to bylo velmi působivé a vzrušující. „Přes most toho vraha!“ křičeli demonstranti při rozhodování, kudy se vydat do centra. Ale nakonec jsme se vydali jinudy, abychom záhy narazili na příslušníky v bílých helmách. Tí nám nedovolili projít a odklonili nás na nábreží. Tam už to byl mohutný průvod, skandující a jásající, že se konečně něco děje. Vypadalo to, že celá Praha je jednotná. Z oken Národního divadla pozorovali dění herci Petr Štěpánek a Boris Rössner, oblečení v historickém kostýmu Cida. Odbočili jsme na Národní třídu, která byla ovšem v Spálené ulici neprodyšně uzavřena řadami zásahových jednotek v plné zbroji. Celou cestu jsem absolvovala s kamarádkou Ladou, s níž jsem se dopracovala až k podloubí v Mikulandské ulici. (Právě sem byl později umístěn pomník)

Dlouho byla situace naprosto neměnná, dalo by se říci až nudná. Stáli jsme a stáli a mně byla ohromná zima, protože tenkrát byl listopad nadmíru studený. „Máme holé ruce“ volali lidé, zpívali, dávali příslušníkům za štíty kytky

Demonstranti na Národní třídě dávají příslušníkům komunistické policie květiny.

Foto ARCHIV

a rozsvěcovali svíčky. A pořád se nic nedělo. Jenom při pohledu směrem k Národnímu divadlu bylo zřejmé, že velká část průvodu kamsi zmizela a že na jeho zbytek nastupuje těžká technika. Transportéry vypadaly hrozně, ale myslím, že nikdo vážně nečekal, že by měly v úmyslu zasáhnout. Já a Lada jsme byly víc a víc ochromeny zimou. Abychom se zahřály, oddělily jsme se od demonstrujících, prošly přílehlými ulicemi a doputovaly na Václavské náměstí v očekávání, že hlavní dění teď probíhá právě tam. Ale k našemu velkému údivu

byl všude naprostý klid a mír. Vrátily jsme se tedy zpátky na Národní třídu, kde jsme zjistily, že situace se během málokrát nepřítomnosti radikálně změnila. Demonstranti byli ze všech stran obklopeni policejními vozidly a příslušníky v bílých helmách. Tí nás mezi ně už nepustili.

S několika dalšími příchodími (včetně Vladimíra Mišíka) jsme se dostaly jen k obchodnímu domu Máj (dnes Tesco), odkud jsme sledovaly další dění, stále ještě poměrně poklidné. Když už jsme se rozhodly, že odejdeme, protože akce zřejmě skončí pokojným rozchodem všech zúčastněných, vypuklo šílenství. Z Perštýna se vynořily červené barety a vrhly se na demonstranty, na nás přihlížející se vyřítily zásahové jednotky s vytasenými obuškami. S jedním takovým v patách jsem prchala k metru, kde jsem se minula ukryt.

To se mi podařilo a zakrátko jsem dorazila domů, aniž bych tušila, co se na Národní třídě v té chvíli děje. Ani mě nenapadlo, jaký se tam odehrává masakr a čemu jsem unikla jen díky tomu, že mi byla zima. To jsem se dověděla až z telefonu od kamarádky, která zjišťovala, jestli jsem přežila.

Další dny té podivné revoluce jsem prožila velmi aktivně ve víru událostí, v naivní víře, že vše ze změní jenom k lepšímu.

Teď si tak říkám, že až zase jednou něco podobného přijde, sednu si k televizi a budu se koukat na pohádky.

Marie PLECITÁ

Jak se stát dráteníkem proti své vůli

O SVÉ ÚČASTI NA KURSU DRÁTOVÁNÍ V ZADNÍ TŘEBANI PÍŠE ČTENÁŘKA Z PRAHY

Zadní Třebaně - V sobotu 6. listopadu skončil v Zadní Třebani jarní a letní kurs 1. drátenické školy. Veřejnost si mohla na absolventské výstavě prohlédnout odrátované kraslice, šperky a keramiku. Svoje postřehy a také vzpomínky na skutečné dráteníky nám poslala jedna z účastnic kursu.

Začalo to na masopustu v Zadní Třebani, kam jsme se vydali podívat. A tam jsme je viděli. Krosna, past na myši, zkrátka dráteníci, dráteníci...

Hned se mi začaly vybavovat vzpomínky. Bylo mi šest let, dráteník, kamnář, Slovenky s vyšitými ubrusy, vše se slívá v jednu vzpomínku. Místní rozhlas hlásal: „Kdo potřebuje nabrousit nože a drátenickou práci, ať se dostaví v devět ke křížku. Slepiče a husy zavřete.“ To hlásali v obci Kovářov v okrese Chrudim.

Nesla jsem hmeč na mléko, pekáč na husu (úplně nový) plus šrůtek uzeneho plus 20 Kč, tzv. babiččin počinek, aby děda nevěděl. Ostřílení místní kluci k hrnci na drátování přiložili i svou kudličku k nabroušení. Kromě dráteníků jsou v tom čase po celé vsi i takzvané vyšivačky a babička kupuje další ubrus do výbavy. Babička je šťastná a děda na oko hudruje: „Cožpak těch hadrů není plná truhla?“

To byly vzpomínky a já se přihlásila do kursu

dráteníků. První lekce se rovnala šoku. Dalo by se to nazvat vajíčko, drát a amatér. Drát se uzluje podle sebe a směje se mi. Ale nevzdám se a lekci od lekce se drát poddává.

A tak jde víkend za víkendem a k odrátovanému vajíčku přidávám talíř, sklenice, skleněný podnos, o kterém mi pan učitel tvrdí, že ho odrátovat nelze.

Nejlépe se mi drátovaly netradiční věci. Kameny, zapomenuté dárky od vánoc, moc ráda jsem dělala kamenné brouky.

Kurs končil výstavou 6. listopadu, kam jsem se vydala s třemou a zároveň s radostí a pocitem sounáležitosti s ostatními novodobými dráteníky. Školní stoly byly plné našich krásných výrobků, všude kolem spousta návštěvníků a malé děti se s námi učily základy drátování, aby řemeslo nevyumřelo.

Přišel se podívat ředitel drátenického muzea ze Žiliny. Byl tam i kolega drátující advokát.

Jsem šťastná, že jsem se „nedopatřením“ dala na drátení-

činu. Naučila jsem se „motat“ drát a poznala spoustu vynikajících lidí, které na Vaclaváku nepotkám.

Hana ŠVITORKOVÁ

Autorka příspěvku a absolventka drátenického kursu v Zadní Třebani Hana Švitorková (vlevo). Foto J. KOZÁK

Výlet turistů se vydařil

Krkonoše - Dokončení vyprávění z minulého čísla o víkendovém výletu brdských turistů na Benecko. (PROVAS)

Cesta z Lučny nad Špindl byla dlouhá asi 11 km, ale vychutnali jsme si ji a nespěchali jsme. Jaký to byl rozdíl proti loňskému výletu k pramenům Labe, kdy lilo a všichni byli mokří - v pláštěnkách i bez!

Poslední částí sobotního výletu byl sestup do horského střediska a návrat do hotelu auty. Tam jsme mohli shrnout: celková délka výletu - 30 km, převýšení asi 1000 m.

A co dělala skupina C? V klidu vystoupali na rozhlednu na Žalém, pokračovali na Rovinku a pak se vrátili do Benecka. Tam šli na bowling a hledali Jundrovu skálu. Když ji našli, tak se u ní vyfotili. Do hotelu se vrátili asi půl hodiny před A a B.

V neděli se žádné dělení na skupiny nekonalo. Od rána bylo jasno a počasí slibovalo dalekou viditelnost. Všechny čekal výstup k rozhledně

na Žalém (členy sobotní skupiny C již podruhé), která byla asi 2 km nad hotelem, kde jsme přebývali. Rozhledna je vysoká 18 metrů, je v majetku města Jilemnice, vstupné 10 Kč, dole je bufet a otevřeno mají od 10 hodin.

Zdolali jsme několik desítek schodů a nahoře nás čekal nejen nádherný výhled, ale i výklad od Rosti - kde co je. Bylo vidět: Černou horu, panorama Orlických hor, kopečky nad Lomnicí, Kozákov, Trosky, Bezděz, Ralsko, Ještěd, kopečky Lužických a Jizerských hor, Černou studnici, Čerták, Dvoračky, Kotel, Medvědí, Pláně a Liščí horu. Sněžka byla v mracích.

Sluníčko svítilo a tak jsme šli ještě na konečnou lanovky (vede z Herlíkovic), pak zpět a přes Přední Žalý k hotelu Žalý, Kubát a Diana. Tam jsme se rozloučili, poděkovali organizátorům a rozjeli se domů.

Podzimní výlet TSSB se vydařil a my se těšíme na jarní - na běžkařské víkendové soustředění zase na stejném místě. Karel SCHWARZ

Ad „hlavní silnice“

Reakce na článek z 16.10.2004

Bydlím u hlavní silnice a souhlasím s výrazem „jezdí jak závodníci“. Návrh na řešení je však podle mého názoru poněkud nešťastný. Tato změna má chránit bezpečí obyvatel obce, ale touto úpravou budou pro změnu ohroženi řidiči vozidel jedoucích po hlavní silnici, protože „zvyk je železná košile“ a při srážce vozidel (která se nechá předpokládat na místech změny přednosti v jízdě) bude docházet ke střetu ve velkých rychlostech s nárazem z boku a kdo by v tu chvíli chtěl sedět ve vozidle s předností v jízdě?

Úvaha: Nebylo by řešení ve vyznačení přechodů pro chodce přes stávající hlavní silnici s doplněním příčných prahů přes vozovku? Tam zpomalí i ten „největší závodník“.

Vyznačení hlavní silnice s nepřehlédnou zatáčkou v obci můžeme vidět v Bukové mezi Hostomicemi a Příbramí. Zkusme ji projet, ať vidíme, co nás v Osově čeká. O. VOŘÍŠEK

Během benefičního koncertu v Letech zatancovala i Liteňská chasa. Na snímku Romana Houdková z Litně a Marcel Burda z Neumětel. Foto B. KRČEK

Naše noviny - nezávislý poberounský občasník vám nabízí profesionálně zpracované VIDEOKAZETY

POSTŘIŽINY

* záznam premiéry muzikálu 6.8.2004 v Lesním divadle Řevnice - 70 minut, cena 200 Kč * záznam představení na zámku ve Svinařích 5.9.2004 - 140 minut, cena 300 Kč

PARNÍ VLAK 2004

na trase Karlštejn - Zadní Třebaně - Lochovice 18.9.2004

* císař František Josef * program na ve stanicích * hasiči, turisté, vodníci - délka 30 minut, cena 300 Kč

Kazety je možné objednat elektronicky na adrese nase.noviny@zadnitreban.cz, nebo u těchto členů redakční rady Našich novin:

P. ŠVÉDOVÁ (Řevnice, Nerudova 214), M. FRÝDL (Z. Třebaně, Třebaněská 96) Josef KOZÁK (149 00 Praha 11, Jažlovická 1323)

Osovští doma ani jednou neprohráli

KAPITÁN OSOVSKÉHO CELKU PETR PROCHÁZKA SLIBUJE POSTUP DO VYŠŠÍ TRÍDY

OSOV

16.10. Osov - Heskov 2:1

Branky: P. Procházka, Bábíček

23.10. Všeradice B - Osov 5:1

Branka: P. Procházka

31.10. Tetín B - Osov 1:1

Branka: M. Procházka

7.11. Osov - Mořinka 5:2

Branky: Hošťálek, Kulibr, Bábíček, P. Procházka, Veselý

„Brankář nás podržel,“ říká k výsledku kapitán Petr Procházka a zároveň i nejlepší střelec.

A jak hodnotí uplynulou sezónu?

„Já bych to viděl dobře,“ říká s přehledem.

„Doma jsme neprohráli, jen remizovali. Pokusíme se postoupit a udělat tady 3. třídu. Jsme na 5. místě tabulky a na 4. pořadí nám schází 5 bodů.“

(JoK)

VIŽINA

23.10. Vižina - Zdejcina 3:1

Branky: V. Bělohávek, Hruška 2x

24.10. Hýskov B - Vižina 1:1

Branka: Blovský

30.10. Vižina - Mořina 3:1

Branky: V. Bělohávek, Procházka, Fiala

6.11. Chrštenice - Vižina 2:3

Branky: Černý, Němec, K. Bělohávek

Hrálo se na špatném terénu. Po vyrovnání soupeře jsme se konečně vzbudili a podařilo se nám zvítězit.

(J. Černý)

VŠERADICE

17.10. Všeradice B - Osov 5:1

Branky: 2x Vitner, 2x Anděl, R. Hruška

Jednoznačné vítězství domácích

23.10. Beroun - Všeradice A 3:0

Běštín - Všeradice B 0:4

Branky: 2x Vitner, Stegmüller, Malinovský

30.10. Všeradice A - Neumětely 0:2

Hosté byly ve vyrovnaném utkání šťastnější.

31.10. Všeradice B - Srbsko 2:2

Branky: Vitner, Bouček

B tým prohrával už 0:2, ale dokázal skóre vyrovnat a scházelo jenom štěstí k výhře.

6.11. Všeradice A - Karlštejn 3:2

Branky: Urban, S. Šebek, Buček

Důležité tři body získali domácí.

7.11. Všeradice B - Heskov 2:1

Branky: Stegmüller, R. Hruška

Výhra mohla být i vyšší. (P. Jakoubek)

S cizími útočníky se zatím osovští borci vždy vyrovnali.

Foto J. KOZÁK

Bude trenér za vítězství rozdávat nějaké prémie?

Vižina - Na posvácení se sehrálo předposlední mistrovské utkání podzimní sezóny na hřišti TJ Vižina.

Soupeřem byli fotbalisté z Mořiny a trenér F. Staněk na otázku, jak by pro Provas zhodnotil utkání, odpověděl: „Bylo to na provaz! V první půli to celkem šlo, na začátek druhého poločasu se nedalo ani koukat, ale pak dal hlavou krásný gól Fiala. On ti to určitě doma vyličí.“ Vítězství i posvácení všichni rádně oslavili a já doufám, že trenér bude rozdávat nějaké ty prémie. (Jf)

Začala „tepláková liga“

Osov, Beroun - Skončilo podzimní kolo mistrovských zápasů a fotbalisté začali udržovat svoji „fyzickou“ hrou ledního hokeje v berounské hale.

„Říká se tomu tepláková liga,“ sděluje trenér Karel Procházka. „Začali jsme utkáním s mužstvem z Točnicku, které jsme prohráli 10:3. Ale jde o pohyb a ne o branky.“ (JoK)

Mám nový recept...

Děť vyhnal pouštěče draků a nedal jim šanci opět připravené buřty. S recepty na jejich využití se s námi podělila Hana Veselá. Pošlete nám i vy svoje recepty. Ševcovský mls: 2 lžíce oleje, 1 lžíce octa, 2 lžíce hořčice plnotučné, 2 lžíce kečupu, 1 lžíce vorčestru a 1 lžíce sojové omáčky, 1 lžička cukru. Vše smíchat, svařit a nechat vychladnout. Přidat 4 nakrájené velké cibule, 3 nakrájené kyselé okurky, může být feferonka nebo kapie nebo paprika, pepř, sůl, majolka, ¾ kg oloupaných buřtů nakrájených na kousky. Vše smíchat a nechat uležet do druhého dne. Podává se s chlebem nebo bílým pečivem. Buřty na pivo: Buřty nakrájet na půlky, hodně cibule, trochu oleje, česnek, kozí roh, kečup, papriku nebo kapii na proužky. Zalít černým pivem, nechat v troubě péci. Když se pivo vypaří, lze podlít znovu, pokud jste pivo už nevypili. Podává se s chlebem a dalším pivem. (JoK)

FRANTA A PŘÍZEMNÍ HNUS (16)

Píše a kreslí J. Bolina © 2004

PROVAS - informační občasník mikroregionu Horymír „pro vás“. Odpovědný redaktor: Jiří Bolina. Přípravují: J. Fialová, L. Kocourová, R. Kočová, Marie Plecítá, J. Chvojka, Z. Veverka. Rediguje: J. Kozák. Spolupráce: Mirka Plecítá. Technická spolupráce: ICZ a.s. PROVAS můžete získat na OÚ Osov, ve Stavebninách Osov, v místní lidové knihovně, v hospodě U hřiště a U kostela. Dále na obecních úřadech mikroregionu Horymír: Velký Chlumec, Skřípěl, Neumětely, Lážovice, Všeradice, Vinařice, Nesvačily, Svinaře, Skuhrov, Podbrdy a Vižina. Uzávěrka: 11. listopadu 2004.